

9683
சு
சுமரன் துணை.

திருக்கோட்டாற்றுத்
தேசிவிநாயகர்
பம்மணி மாவலி.

இது

கோட்டாறு

வீ. சு. பழனிக்குமாரு பண்டாரம் அவர்கள்
இயற்றியது.

ஷெ

தேசிவிநாயகராலையத்

தருமகருந்தா

கு இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்
தமது பொருட் செலவினில்

நாகர்கோவில்,

விக்ற்றோரியாப் பிறவலில்

அச்சடிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த வருடம். (1714)

முருகத்துணை.

சிறப்பாயிரம்.

கோட்டாறு

தமிழ்வித்வான்,

அன்பளிப்பு

ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ நீ. கணபதி ஆசாரி அவர்கள் குமாரர்

க. சுவாமிநாத ஆசாரி அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

புண்ணியச் சேரர் புரவலர் வஞ்சித்
திண்ணிய மூலந் திருநாள் மன்னர் தஞ்
செந்நெற் களஞ்சிய மென்னச் சிறந்த
நாஞ்சி நாட்டிள் நலமிக வளரும்
பற்பல தேயப் பண்ட மனைத்துந்
தன்னிடத் தடக்கியெத் தரணிக்குந் தருங்
கோட்டாற் றிற்பவக் கேட்டைக் கெடுக்குங்
கருணைத் தடங்கட லாகிய கயமுக
அனாதி மூர்த்தியா மமல தேசி
விராயகன் பாத மென்மல ரிணையில்
ஐந்திலக் கணமுந் ஐயந் திரிபறக்
கற்றவ னெமது கண்மணி போல்பவன்
செய்வன தெளிந்தே செய்யுஞ் செயலின்ன
மெய்வகை விளக்கும் வீர சைவன்
பழனிக் கெனக்கவி பாடும் புலமைப்
பழனிக் குமாருப் பாவல் னன்பால்

அமிழ்தினு மினியசெந் தமிழா மாழியின்
 மதியெனுந் தோணி வழியே சென்றுமற்
 தகப்பொருள் புறப்பொரு ளகப்புறப் பொருள்நற்
 புறப்புறப் பொருள்களாம் புரைதீர்ந் துள்ள
 அளப்பறு மணிகளை யள்ளித் திரட்டித்
 தெள்ளிய பொருளாத் தெளிவு தோன்ற
 வெள்ளிய வுரையின் விளங்கத் தேய்த்துப்
 பனுக்கி யியனெறிப் பாலுறு பாவு
 துணுக்கிக் காட்டி துவலுபா வினமு
 மாஞ்செம் பொன்களி னழகுற வமைத்துக்
 குணந்தரும் புகழொளி கூர்தரக் கோததவிச்
 சொன்மணி மாலையாம் பன்மனை மாலை
 திறைவைத் தேத்தினன் செவ்விய அதனைக்
 கதிதரு மணியெனக் கருதியக் கடவு
 ளடிதொழுந் தொண்ட ரனைவருந் தத்த
 மனப்பே டகத்தில் வைத்துப் போற்றிக்
 கணிக்கவின் வாயாற் கழறிக் கதிபெறற்
 காகுமென் றன்போ டச்சுவா கனத்தி
 லேற்றிப் பவனி யெங்கணு மாகச்
 செய்தன னவ்வருட் டேசிவி நாயக
 னுலயக் காரிய மாசையி னடர்த்துந்
 தரும கருத்தாத் தானந் தாங்கினோன்
 வுரிமையும் பொறையு முண்மையு மூக்கமு
 முற்ற துணைகளென் றுளத்திற் பேணுவோன்
 வற்றாச் செல்வ வைசியர் ருலத்திற்
 கணிகல னாகியே யமரும்
 இராம நாதன் எனுங்கன வானே,

ஓ

தமான்றுணை.

திருக்கோட்டாற்றுத்

தே சி வி நாயகர்

பலிமணி மாவலி.

பாயிரம்.

தெய்வ வணக்கம்.

விராயகர்

கலிவிருத்தம்.

காரி லங்கு கலின்பொழிற் கோடையிற்
சீரி லங்கருட் டேசிவி நாயகன்
பாரி லங்குபர் பன்மணி மாலைகல்
லேரி லங்கவவ் வண்ணலை பேத்துவாம்.

பரசிவம்.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருவாகி யருவாகி யருவுருவா யகிசைரா சரங்களாகிப், பெர்
ருளாகி மலர்மணம்போற் புருந்துலிற் சிவசீவப் போதற் காட்
டுங், குருவாகி யைரதொழிற்குங் குறியிடமா யருட்சத்திக் குடிய
தாகித், திருவாகி யெனனாத்திற் றிகழொளியாம் பரசிவத்தைச்
சின்னை செய்வாம்.

பராசத்தி.

எப்பொருட்குமப்பொருளாயெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராயியைவாள் யாவ, ளொப்பரிய கிருத்தியங்களைந் தினுக்கு மாதரவா மொருத்தி யாவன், செப்பரியநாதத்தின் றிங்கனியாய்ச் சிவமுனையாய்த் திகழ் வான்யாவ, ளிப்பெரிய ளெவனோவப் பெரும்பெரிய விறைவியையுள் ளெண்ணி வாழ்வாம்.

முருகக்கடவுள்.

பொறிபுலன்கட்கமையாத பொறியாராய்ச் சாவணச்சண்முகத் தனாகி, யழவார்முலை யுண்டயனைத் தனையிட்டுக் குருமொழிதன் னையற் கோதித், திறமொடுதண் கடலசுரத் திண்ணியவெங் கடல்கலக்கித் தேவர்க் காத்துக், குறமகளை மணந்தெனக்குக் குருவான குமரனை யுட் கொண்டுய் வாமே.

திருநந்தி தேவர்.

முத்தொழிலோர் முதலானோர் முகிழ்த்தகர மெடுத்தேந்தி முடிகடாழ்த்துச், சித்தமொரு யித்திடித்துச் சேர்த்திறைஞ்சும் பொ டுநெருக்கந் திகழக்காக்கி, நித்தனெனு முறைபாகன் சங்கிடுந னீங்காத கருணை நீடிப், பத்தருளி னிர்த்தயிமும் பதச்சூற்படையி னரைப் பணிநது வாழ்வாம்.

சமயாசாரியர்.

ஒருவனத்தின் மறைக்கதவந் திறந்திடவு மடைத்திடவு முரை யோராற்றிட், டொருகுளத்தி லெடுத்திடவு முயர்பாக்க னுரைக் தோரோருமைப் பெண்ணை, யருமைமிகும் வினாவிடைப்பாட் டருளி யானருளுரைக்கு மன்பினாக்கி, யருகியரு கிக்கரைதோ னிவார்சரண மொருமுடிமேற் கொள்ளுவோமே.

திருத்தொண்டர் முதலாயினோர்.

அரும்பரமன் திருத்தவையின் முறிகாட்டி யடிமை யென்றன் றுளப்பட்டோ, னிருங்கருணை மிகுந்திசைத்த திருத்தொண்டத் தொ கைப்பட்ட விறைவனன்பர், சுரும்பருமு மலர்க்கழல்கள் சுரேசனடி யார்பதங்கள் சுடர்க்கோட்டாரும், பெருந்தலத்திற் தேசிவிநாயகன ன்பர் சரணகளொடு பேணிவாழ்வாம்.

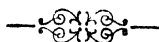
நூற்பயன்.

கோட்டாற்ற வணிகர்தெருத் தேசிகா யகர்கருணைக் குணத்
தையேத்திப், பாட்டாற்றும் பணிவிடையாப் பகர்ந்தவிப்பன் மணி
மாலை படிப்போர் கேட்போர், கேட்டாற்ற லகன்றுயர்நன் மனைவி
மக்கட் செல்வமொடு கிழமை பூண்டிங், கூட்டாற்ற ஹவாழ்ந்தங்
குயர்கதையும் பெறுவாரீ துண்மை மாதோ.

அவையடக்கம்.

கருவகற்றுந் தேசிவிநா யகனருள்சேர் கவிஞர்கண்முன் கல்லே
னன்பிற், திருமிகுத்த வுறுப்புளரார் திலுயர்பன் மணிமாலை செப்
பற்குன்ன, ஹருமிகுத்த வொருகூரன் சந்திரப்பார்த் துக்குரைத்
தாங் குறினுந் தெய்வ, அருண்மிருத்தோர் முன்னவன்சொல் லாத
லிறற் கொள்வரென்றே யதைதன் மன்தோ.

[பாயிர முற்றிற்று.]

நூல்.

நேரிசைவேண்பா.

தேன்மல்கி பூற்றிறைக்குந் தேமலரில் வண்டாற்றுங்
கான்மல்கு கோட்டாற்றுக் கைம்முகனும்—பான்மல்கு
திங்க ளறுகணிந்த தேசிகவி நாயகன்ற
னங்கழல்க ணெஞ்சக் கணி.

(1)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அணியாகு மொண்டலைக் கென்றடி குட்டிரல் லன்பர்கடம்
பினியாகுந் துன்பப் பிறப்பொழிப் பானற் பெருங்கருணைப்
பணியாகு வாசனன் கோட்டாற்றில் வாழும் பரன்சுதன்கண்
மணியாகுந் தேசிவி நாயகன் நன்புகழ் வாழ்த்துகவே.

(2)

எண்கீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

வாழ்த்தாதே வாழ்கினராய் மனமே யென்று

மாளாதே வாழ்ந்திடரீ மதித்தா யோனாட்

டாழ்த்தாதே கோட்டாற்று வணிகர் வீதி

தனிலமருந் தேசிகவைங் கையோன் தன்னைச்

தேசிகவிநாயகர்

சூழ்த்தாதே யிருந்தகுறை தொலைப்பா னுன்னித்
தோத்திரித்துச் சூழ்ந்திரந்து தொழுதே துன்பத்
தாழ்த்தாதே யருள்வாயென் றழுதெந் தாயோ
வத்தாவோ வென்றென்று மலறு வாயே. (3)

கலிவிடுத்தம்.

வாயி னுனுனை வாழ்க்திலன் பூமியிற்
பேய னாகிப் பிதற்றினன் கோடையென்
னாய னாகிய தேசிவி நாயகா
காயி னுனொழி வேன்செய் கருணையே. (4)

புயவகுப்பு

வண்ணம்.

கருணை யோடுகவி பாடி நின்றவன்
கயிலை சேருமரு ளாவ ளர்ந்தன
பரம னருதவு போத ருங்கனி
பரிவி னோடுபெற வேயெ முந்தன
மருவு நீடவுண யானை பொன்றுற
மணிமொய் கோடுகொள வேயு வந்தன
வரிய கோடைவளர் தேசி யைங்கர
னறுகு லாவுதொடை யார்பு யங்களே. (5)

கலிவிடுத்தம்.

புயலி லங்கிப் பொழியுங்கோட் டாற்றினம்
மயலி லங்கு வசைகெட வாழுமுச்
செயலி லங்குகட் டேசிக யானையை
வியலி லங்கவி யம்பிநின் றேத்துமே. (6)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிடுத்தம்.

ஏத்தாதே போற்றாதே யெண்ணாதே யுழுவலன்பி னிறைஞ்சி
டாதே, பாத்தானே வரப்பாடிப் பரவாதே கழிந்தேற்கென் பாலிப்
பானோ, நாத்தானே தழுதழுப்ப நவிலுநருக் கினியவரு ணல்கும்
பொய்மை, நீத்தானேர் வளர்கோடைத் தேசிகவி நாயகனு நிம
லன் றானே. (7)

நேரிசைவேண்பா.

நிமலன்றன் னீர்கதியி னேர்ந்திடுதற் குன்னிற்
கமலன்றன் புத்திசித்தி காதல்—விமலனாஞ்
சேண்டிகழ்காக் கோட்டாற்றுத் தேசிகவி நாயகனை
வேண்டி விரும்பினி மின்.

மறம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னியலார் வல்லபபான் மிளிரருட்டே சிகைவங்கை மே
லோன் கோட்டாற். றுன்னிபமா மலைக்குறவோ ருமோரர தெம்
பெணவேட் டோலைதற்கான், றுன்னியது தாவவனெங் கொளித்தா
லும் பினசெுடர்வேந் தொலையாப் போரின், மன்னிபசீர் வெட்சி
முதல் வல்லேமுன் னுயிர்ப்பிச்சை வரந்தந் தோமே. (9)

(இதுவுமது)

விருத்தத் தாழிசை.

வரங்கருங்கருணை யுளநிறந்திலகி மருவுதேசிகவி நாயகர்
வளமிருக்கவுயர் கோடைநீடுவரை மன்னும்வேடர்குலவெமர்கள்பா,
லீரந்துகொள்வதொரு கணியாயிலல் தேற்றசெய்க்கணுறும் பெ
ண்ணையே, யிச்சையேலு கழியிலெய்துமென வெண்ண வேண்
டியதெனாமலெம், பரந்ததாயபுக முறிசிலா துரிய பசியகோதையை
புள் வேட்கையாற், பகருமோலையது திட்டினுவன் பாலிருந்து
வரு தூதனே, கரந்தையோவலது காஞ்சியோகடைய காவலாகவுறு
நொச்சியோ, கடிதவற்றினெது வெனினுமேகொளக் கழறுவாய்
விடோம் கலகமே. (10)

தழை.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கலையமுனி சமண்டலரீர் கவிழ்த்தருடே சிகமுனிதன் கருணை
யாலே, யலகிறு வருட்கோட்டாற் றமர்வணிக ரும்பொழிவா
ய்ந் தளிதேனூறி, யிலகுமிளந் தழையிவைதா மெவ்விடத்துங் கிடைப்
பரிதென் னினிமையான, குலவிளக்காங் குயிலீருங் கொடியிடைக்
காங் குணமொடென்கை கிடைத்ததாமே. (11)

(இதவுமது)

விருத்தத் தாழ்சை.

கிடையிலம்புலியை யுடையரைங்கையொரு கிளருகிம்புரிமொய்
கொம்புகின், கிண்சதங்கைமிளிர் பதமிலங்கவளர் கேடில் தேசிகர்
தங் கோடையின், முடைததம்புநதி வேலின்பசிய முறியைவார
மொடு தாங்கிவான், முகமிரண்டெனவும் வாயமுன்றெனவு முலை
ணுன்கெனவு மேனிதா, னடைவிலைந்தெனவு நகைகளாறெனவு மள
கமேழெனவும் வீசுதே, சளவையொன்றுபல கோடியாமெனவு மா
யினுளதனை யாசையோ, டுடைவிடாதுபல புகழ்வளம்மியி லிசைத்
தரைத்தக மடுத்தலொன், திலாதுமற்றுளவெலா மியற்றின ளெம்மி
றைவியரய விளமயிலியே.

(12)

வஞ்சிவ்ருத்தம்.

மயிலின மன்றில்செவ் வரய்க்குளிகள்
குயிலின மார்பொழிற் கோட்டாறறி
னயனரு டேசிவி நாயகர்ப்பங்
கயவடி வாழ்த்துதல் கதியாமே.

(13)

வஞ்சித்துறை.

கதிதருவான் கவின்கோடைப்
பதியிலருட் பதியாகித்
திதிசெயைங்கைக் தேசிகன்றான்
விதியொடுபு விடுவார்க்கே.

(14)

நேரிசைவேண்பா.

விடுத்த மலரடியில் வீசுநரைக் கோட்டாற்
மடுப்புரட் டேசிக வும்பன்—றிடத்திற்
கணமோடு வாழக் கயிலைதனில் ணைப்பான்
குணமோடு கைம்மலரிற் கொண்டு.

(15)

சம்பிரதம்.

பதினாந்துசீர்க்கழிகேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டறவழ்கின்ற மணிமந்திரநிறைந்திலகு கோட்டாறெ
பனம் தியினோர், குலவணிகர் மறுகினொரு கொம்பிரு முறச்செவி

கொழுத்தமும் மதவாரியோ, டண்டர்தொழ வமர்கின்ற தேசிக
விநாயகனன்பரு திக்கெட்டினை. யாசையொடு சற்றேனு மஞ்சாது
பருகுவோமல்கலா வெட்புவரையைக், கண்டிட னருந்துவோம்
வீட்டுநுத்திரிதரக் கானகம் பலகாட்டுவோங்கனிவோடி யாவருங்
காணவே மணலையுங் கயிறுத்தி ரிக்குவிடுவோ, மண்டுதிரிலோகங்
கண் மன்னுமகலெரியையும் வண்டையாலேந்திடுவமிவ், வகையான
வித்தைபல பலவாக வெம்போலிம் மாநிலத்தியார் செய்வரே. (16)

மடக்கு.

கட்டளைநிலிப்பா.

செய்யா லன்னந் திகழந்திடும் பன்மணி
செந்நெ லன்னம்பொன் சேர்ந்திடுங் கோடையின்
மெய்ய னம்புலி மெல்லுரீ யாடையன்
மெய்ய னம்புலி வேணிய னைங்கரன்
கையி லங்குச பாசத்தன் கஞ்சநந்
காலி லங்குச தங்கையன் கார்க்கடல்
வைய மேத்துநந் தேசிவி நாயக
வள்ள லைத்தொழு வார்வினை மாயுமே. (17)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாயும் புவியிட மாயாத வாழ்வினில் வைத்திடுவான்
வேயும் புகழெழிற் றேண்மோகை யாதிய மெல்லியர்கோன்
தேயும் பிறையணி தேசிவி நாயகன் சீரடியைப்
பாயும் புகழ்த்திருக் கோட்டாற்றிற் பேரற்றப் பயனெனவே. (18)

எழகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பயனேறி றைந்த பழமேப முத்த பழமுறு தேனி ரதமே
நயனேமி ருந்த நலமேயென்றுன்ன நவினொளந்நாளி லுறுமோ
வயனேபு ரிந்த மகமீதெ முந்த வருண்மாதர்க் காத லுடனே
மயனேவி ரும்பும் வளநீடுகோடைவளர்க்கெகைக்கைமணியே. (19)

தூது.

தேரிசைவேண்பா.

மணியுறுக்கின் ளாயிவடன் மையஸத தீர
வெணியறுகம் பைந்தொடையை மீயென்—றணிமலியுங்

கோசிகமன் கோட்டாற்றுக் கோவணிகர் கோயினின்வாழ்
தேசிகவி நாயகன்பாற் செல். (20)

சித்து.

எண்கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

சென்னியிலம் புலியணிந்த தேசிகவிநா யகனார்
திகழ்கோடைத் தெரிவையரே தேசமென மதியக்
கன்னிரிலை கழிந்துகரு வீன்றிடினு மென்றங்
கன்னியென்றே காட்டுவிப்பேங் கலங்காம லுமது
புன்னிலைய குமரிவளர் பருவமுதிர்ந் திடினும்
புலியுனவே குமரியென்றே புதுக்குவிப்பே மற்றும்
பன்னரிய சித்தியுளேம் பசிதிர மருந்து
பாலிப்பேம் பசிக்கற்பம் பழஞ்சோறீ லீரே. (21)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பழந்துணியுந் தையாதே கசக்காதே யரையுடுத்திப் பலியேற்
றுண்டு, சுழன்றமன மருண்டடியார் போனடித்துப் பித்தமொடு
அவள்வாரோனங், குழைதருகித் தேசிகவிநா யககாவென் றனையேக்
துங்குணமில்லாரே, லுழிந்தாலுஞ்சாராத வருடருவாய் கோட்டாற்
றெண்ணைக்கைத் தேவே. (22)

நேரிகை வெண்பா.

ஐங்கரனைக் கோட்டாற்றி யானை முகவனைச்
சங்கரனார் தந்த சிலைகனைச்—துங்கவருட்
டேசிகவி நாயகனைச் சித்தமுட னெவணங்கிப்
பேசினிரு ரோபெறுவர் பேறு. (23)

சூது.

ஆசிரியத்துறை.

போத நிலையினளாப் பிரியாத மனமோடு பிதற்றி யென்பொன்
னாரக் துயரமுட னழுதழுதுன் னருணடி யயர்ந்தா னையா
சீராகும் கோட்டாற்றுத் தேசிகவிநா யககண்
பாராதேயிருந்தனையேற் பழிக்காமன் றனக்குயிரும்பலியீவாளே. (24)

கைக்கிளை.

மநுட்பா.

வாட்கண் விசைத வயிற்றுதித்த வாண்மயிலைத்
தாட்கமல மேச்சித் தரவாங்கி—வேட்கையொடு
கானடத்திப் பின்னயில்வேற் கந்தனுக்கீர் தாருவைக்
தானடத்துந் தேசிகனார் தந்திமுகத்—தோனமருங்
கோட்டாற்றி லென்னுளம்போற் கூந்தன் மலர்வாடுந்
தாட்டா மரைகளிப்பூத் தாங்குமாத்—கோட்டாத
கண்ணுடைய பொன்னன்று காணின்
மண்ணுடைய பொன்னே மாலுறவந் தவளே. (25)

வெண்ணெ ந்துறை.

வந்திக்கிற் கோட்டாற்று வாரணமார் தேசிகக்
கந்தக்க ணேசன் கதிபெற லாமே. (26)

நேரிசை வெண்பா.

ஆகுக் கொடியானே யைங்கானே யங்குசனே
பாடுக் குளமிசைந்த பண்ணியனே—பூக்காக்
கோட்டாற்றத் தேசிகவோர் கொம்போனே யென்றுசொல
மாட்டாதார் வாய்கோதை வாய. (27)

எழுநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

வாயுந்து திக்கு மனமுக்கு விரிந்து மங்குழம்பி றங்கு டலமார்
நோயுந்த விரிந்து னுகரின்ப மோங்குநொடியின்னி வீடுமுதும்வன்
பேயுந்து திக்கு முயர்கோடை மேவு பிரமன்பு தல்வியிருவர்
தோயுந்துதிக்கைதிகழ்தேசிகேசர் னுணத்தாணினைந் ததொழுவே. (28)

கலித்தாழிசை.

தொழுநற் றேசிகள் னுய்த்திட மாறந்
மழமுந் நான்குயர் மாதரோ
மழமுந் நான்குயர் மாதர்க ணேசனைப்
பழய கோடையிற் பார்ப்பவர்க் கின்பம்ப லிக்குமே (29)

மதங்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பலியாக வன்பொடு பார்ப்பார்நெஞ் சைம்மருப் பாற்றினன்பர்
கலிதிர்க்குத் தேசிவி நாயகன் கோயிலிற் கண்மருட்டிச்
சலியாது கொங்கை லுக்கினின் றுடும தங்கிகண்வான்
மலிவாமைக் காப்பன் மறித்தில னேவ்வெட்டி வாங்குமே. (30)

உலிநிலைத்துறை.

வாங்கு வாரிகுழ் மண்ணினற் கோடையம் வரைப்பி
லோங்கு தேசிவி நாயகர் வொருமருப் பொடித்த
றுங்கு கைம்முகச் சூரனைத் தொலைப்பவோ சுடர்ப்பொற்
பாங்கு மால்வரை பாராதம் பகர்பவோ பகரே. (31)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பகருகற் றினிய பரம பதிநிலை
யகமுறத் தெளிந்த வகத்திய முனிதன்
கரக நீரைக் க. கமாச் சென்று
பரவிந் திரான்கான் பதமுறத் கவிழ்த்து
மரிய தக்க னன்பறிந் தன்பொடு
மூக்கல முனியாய் முன்பிற் றேன்றித்
தக்க ஞானத் தரிசன மளித்து
மதிதன் சிரவண மதிமுற் பக்கச்
சுதர்த்தினோன் பேற்றுத் தனிப்பழி தவிர்த்துமீவ்
வற்புத வருண்டம் பற்பல புரிந்து
புற்புத முலையெழிற் புத்தி சித்தியும்
விற்பன மோதை மிளிர்விர மோதை
சொற்கனிச் சுமுகை சுந்தரி மனோமை
கற்புது மங்கலை கேசினி காந்தை
காசறு சாரு காசை சுமத்திமை
தேசறு நந்தினி திகழ்கா மதையு
மாசில்வல் லபையொடு மன்னுங் கோடைத்
தேசிக விநாயகன் சித்த மிரங்கிக்
காசறுத் தென்னைக் காக்கக்
கூசுவான் கொல்லொ குணமுடை யோனே, (32)

நேரிசைவேண்பா.

குணக்கெழுஞ் செஞ்சுடரோ குங்குமமோ துப்போ
கணச்செம் மணிரீர்க் கடலோ—மணத்தினொடு
காசிலகுங் கோட்டாற்றுக் கத்தனுக்கு மூத்தவருட்
டேசிகவி நாயகன்மெய்த் தேசு. (83)

குறளவேண்பா.

தேசிகவி நாயகனைத் தென் கோட்டாற் றிழ்கழந்த
பேசிடார் மண்ணிற் பிற. (84)

வேண்டாழிசை.

பிறங்கு கடலேயென் பெய்வனையா னுண்ணுகிலா
ஞறங்கு கிலான் கோட்டாற்றுத் தேசிகவோ ரும்பலை
மறந்திலளென் சொல்வனுண்பாண் மண். (85)

களி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தம்.

மண்டையிலே யிரந்துண்ணு மகேசனருண் மைந்தன்
மதியணிகே சிகமுன்னோன் வளர்தரு கோட்டாற்றிற்
றண்டையிலே மறையரற்றுந் தலைவியருட் களியேந்
தாலத்தி னுன்னிறக்குஞ் சன்றோர்க ளுண்டாற்
றெண்டையிலே யமுதுறுஞ் சோதிகழு முனையார்
துணையவோ மென்றெமொடு துய்த்திடுவா யுன்ற
னண்டையிலே யகிலமெலா மடங்குமற்ற வெளியா
மனுதினமு மானந்த மாக்குமப்பா வறியே. (86)

பாண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறகார் தொடையணி தேசிகன் கோடை யருள்வணிகர்
மறுகார்வல லூரன் வரவிட்ட தூதென்று வந்தெதிரந்தாய்
சிறுகாற் றெடுபிடி தியாகப் பாணவன் செய்திகண்டேன்
வெறுவார்த்தைகூறுதல்வேண்டாமுன் றாதொக்கும்வேசையர்க்கே(87)

(இதுவுமது)

வேட்டார்க் கருள்செயுந் தேசிவி நாயகர் மேவுமுயர்
கோட்டாற்றின் மன்னும் வணிகர் மறுகன்ன கொற்றவரின்
பூட்டாத் தனுறுத லானைநற் பாணிற் புகழ்ந்திரத்தர்
தீட்டாக்கல் வீசிச் சினந்தாள் கட்சேப்புச் சிதைத்திலையே. (38)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிதையாத சிந்தை யுடனேக னிந்து திறனும் கிழந்து திகழுன்
கதையாந வின்று கழலேரி னைந்து கதிநாடி யன்பர் தொழநான்
பதையாதி யங்கு பிணமாய லைந்து பவயீது றங்க வசமோ
கதையோட னங்கள் வளர்கோடை யைங்கை யினிர்நேசி தும்பி
முகனே. (39)

கலிவிருத்தம்.

தும்பிக் கையுறு தேசிகத் தும்பியை
நம்பிக் கையொடு கோடையி னுடுமின்
கும்பிக் கையிரை கொள்ளு நமரங்காள்
வெம்பிக் கைதொழு வான்சமன் மெய்ம்மையே. (40)

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

மெய்யன் பார்க்கு வினைத்துய ரகற்றலும்
பொய்யன் பார்க்கவை புகட்டலுந் தொழிலாஞ்
செக்கர்ச் சிந்தா மணிவிநா யகவோ
விக்किன ராச விமலவோ
வக்கிர துண்ட வரதவோ
பரையருள் பால சந்தி ராவோ
கரியமான் மருகக் கசான னாவோ
மல்லா ரெனவந்த மயூரேசயோ
செல்லா டத்தருந் தாமகேதுவோ
மின்மலி நாயக வோடுண்டி ராசவோ
வண்டமழ்க் கிரங்கு மகோற் கடாவோ
வல்லபை கணேசவோ வரதக ணேசவோ
வோவென் றன்பர்க னுருகிக்
காவென் றிறைஞ்சவுட் கனிந்து

கார்வளர் கண்டன் கைத்துடி யடித்துச்
சேர்செயுங் கோடைத் தேசிவி நாயகர்
காலனை வெருவிநின் கழலடி யடைந்தேன்
சேலவக் கழலினிற் சேர்த்தருள் வாயே.

(41)

நேரிசைவென்பா.

சேரும் பொருளெல்லாஞ் சேரும் பரகதியெப்
பாரும் பரவப் பலக்குமே—யோசிற
றிகழ்கின்ற கோட்டாற்றிற் நேசிகமுன் னேனை
மகிழ்வோடு கண்டுகறைஞ்சு வார்க்கு.

(42)

குறம்.

மடகீது தாழ்சை.

வாராய் செங்கை யனமேசுவை வாயா சதை யனமே
வருநெல் லொன்று மூன்றே கர மருவிற்றுள முன்றே
சேரரக மஞ்சேனலஞ் சேர்பின்னரு மஞ்சே
சிறுதுண் ணிடைக் கொம்பேசுகஞ் செயுமொன்றெனக் கொம்பே
ஏரா ருளிற்கண்ணையெணி லெழின்மூன்றவை - கண்ணே
யெழுந்த வஞ்சு கரமேதரு விசைகோடைந் கரமே
கூராருன்கை கரியேருமக் குறிதேசிகக் கரியே
குழையாய்மிகா தரவே பழங் கூறைகஞ்சி தரவே.

(43)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தருவுடையான் றுதிக்கைக்குத் தருந்துதிக்கைத் தருவே
தானவருந் தனைவழுத்தத் தவமருளுந் தவமே
நிருவிகற்ப நிலையினர்க்கு நிழலளிக்கு நிழலே
நிலையாது நிலைபவருண் ணிலையமுறு நிலையே
நிருவளருங் கோடைநகர் தெனியவளர் தெனியே
தேடியன்பர்க் கருள்புரியுந் தேசிவிநாயகனே
புருவுகொடு பிறந்தவெனை யுறவுகொள்ளு முறவே
புன்றனையே சிந்தைசெயு முயர்மதிதந் தருளே.

(44)

எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதிதவழ் ஈன்ற பொழில்வனை கோடை வளநகர்வணிகர்தம்மறுசிறு
கதிரா வளருந் தேசிக வைக்கைக் கயமுக மிளர்கண பதியே
விதியினை நினைபா திபமனை வெருவா வினைமத னையுமதி யாது
துதிகொளு முனையே துனையென நினைபுஞ் சுகமருள் வேண்டுமென்
றனக்கே. (45)

மடக்கு.

அழுகீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தனக்கென் றென்று முள்ளானே தயையும் பொறையு முள்ளானே
வனச்செஞ் சடைவெண் மதியானே வளர்தே சிகனன மதியானே
மனத்தைவ கரணகோட் டாற்றானே மலையினொருகோட் டாற்றானே
கனத்த கதையைத் தந்தானே கருதா விடிலே தந்தானே. (46)

எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தானேவி யந்து தனையேபு கழ்ந்து தவமேம றந்து தளராதே
தேனேரு செஞ்சொ லுடனேநி னைந்து தெளிவொடி றைஞ்சவ
ருள்வாயே, கானேரு பொங்கர் மலிகோடை மிஞ்சு கவினாரு மை
ந்து காரீடா, மானேருகிங்க ளணிகேசி யங்கண் வளர்தீர விண்டு
மருகோனே. (47)

நேரிசைவேண்பா.

மருந்துன் புயமாமென் மான்மயனோயக் கந்நாள்
வருந்துமுயிர் மாரனம்பால் வாடல்—தெரிந்துவயல்
கூழ்வழங்குந் கோட்டாற்றத் தேசிகவோர் கொம்பவுயிர்
வாழ்வளிப்பா யன்போடி வந்து. (48)

வண்டு.

எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்திரன் தடியார் வணங்குதே சிகநல் வாரண மன்னுகோட்டாற்றி
லந்திரன் வருண னெழிற்குகன் திருமா லிருநில மலர்களுமகர்ந்தங்
கந்தர மகளிர் குழல்களி னணுகாதணிமலர்த் தாதுங்கொள்ளியே
சந்திரமுகத்தென் றையல்வாய்க் குமுதத் தனிமண மவனுறிற்
சாத்தே. (49)

பொய்பாராட்டல்.

நேரிசைவேண்பா.

சாற்றரிய தேசிகனா தந்திமுகன் கோட்டாற்றென்
 னேற்றமின்னே நிற்பதத்தி னேர்பெற்றகா - நாற்றமுறக்
 கண்ணீரி றைத்துமொரு காலினின்று கஞ்சமென்றுந்
 தண்ணீர்த் செய்யுந் தவம். (50)

கலி விருத்தம்.

தவமு மன்புறு தானமுஞ் செய்யினு
 மவம கன்றிடு வார்கொலோ கோடையிற்
 சிவப ரன்சுதன றேசிக மாமுகத்
 திவனை முன்றொழு மின்பரி யாரரோ. (51)

நேரிசைச் சிந்தியல் வேண்பா.

அன்புறநற் றேசிகனா மைங்காணைக் கோட்டாற்றி
 னின்புறநின் றேத்தாத வீனர்க்குப்—புன்புவிபல்
 செனதுமிறு மோயுட் டிருக்கு. (52)

கார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமருப்பாற் றெழில்வணிகர் தெருவில்வளர் கருணை
 திகழுமொரு மருப்பைங்கைத் தேசிவிரா யகனபோன்
 ரெருபிறைக்கொம் புடிப்புகரோ டிறுகாயத் தோடார்த்
 துதவுமருண் மழைக்கைவள ருயர்கரித்தே ஈடனே
 வருமுகிலே நினதருள்போல் வையகம்த் திசையால்
 வாரமுட னுன்புகலும் வாய்மையொன்று நீடைந்
 தநுநிகரைந் கையன்பர் தழுவிமெனைக் கொளுநா
 டாயிதமின் றேலதனைச் சாற்றியகல் வாயே. (53)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாயாத மானுடச் சம்மத்தில் வந்துமுன் மாணடியை
 யோயாது சிந்தித் துயர்கதி சேரு முரிமைவிட்டுப்
 பேயாக வோடிப் பிதற்றுந ரின்பம் பெறுவதென்னே
 யாயாரி வார்தொழுங் கோட்டாற்றுத் தேசிக வையக்காணே 54)

இரங்கல்.

வேண்டுகிறேன்.

கரவிலர்முன் பண்ணியங்கொம் பங்குசம்பா சங்கலசங் கவி
னத் தோன்றி, வரமளிக்குந் தேசிகவி நாயகனா ரன்பினொடு வளர்
கோட்டாற்றின், மரமிலங்கும் புண்ணியிசை மன்னுபுற வீரே, சுர
மகன்ற வன்பருக்கென் றுயரதுசொல் வீரே. (55)

நேசைவேண்பா.

கீரமொடு முவுலகு மேவுமுய ருந்துருவை
வாரமொடு கேதனமா வானுயர்த்த—தீரமுறு
கோட்டாற்றுத் தேசிகவோர் கொம்புடையே ரம்பனருட்
பாட்டாற்று வார்க்காம் பதம். (56)

வஞ்சிவிருந்தம்.

பதங்க னாடுநர் பன்னதி
மதம்பெய் தேசிக மாமுகன்
சதங்கை சூழ்கழல் சார்வருட்
பிதுங்க நாடிலர் பின்னமே. (57)

காமமிக்ககழிபடர்கிழவி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பின்னேசெங் காறலை முன்னீட்டி யோடும் பெருங்குருகீர்
என்னேசர் தேசிவி நாயகன் கோடைவிட் டேகினராத்
தந்நேச வென்னெஞ் செனைநீத்தே கிற்றதைத் தாமெதிர்ந்தா
லந்நேச ரிங்குறு முன்னே வரச்சொலு மன்புடனே. (58)

கலிநிலைத்துறை.

அன்பரானவ ரமரர்க ளயனரி யவர்க்கு
முன்ப ராகிறற் கோடையிற் றேசிக முனிதா
ளின்ப மெங்கணு மெய்துவ ரேனைய ரிகத்துத்
அன்ப மாந்திப்பின் மறமையு மெய்துவர் துன்பே. (58)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

அண்சீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தன்போது நரைப்புரக்குந் தேசிவிநா யகன்கோடைத் துரு
மந் தன்னி, லென்போது முடல்பசந்தாய் சிறையுற்றாய் வாய்
சிவந்தா யிசைதேர் கிள்ளாய், மென்போது தொடுத்தமண மாலை
யன்பிற் சூட்டாது விட்டே கென்றன், மன்போது முனையொரு
மன் றுறந்தனனோ விரகமுண்டோ மயங்கற் கென்னே. (60)

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மயங்கி யன்பின் வழுத்திநின்ற வடிவே லற்கா
வனத்திலொரு மதமாவாய் வள்ளிக் குள்ளப்
பயங்காட்டி யருள்புரிந்த பவள மேனிப்
படர்ச்சடைமுகக் கண்ணுடனே பகர்கோட் டாற்றிற்
றயங்கவளர் தேசிவிநா யகன்றன் றுள்க
டமைகினைந்து பணிபவர்க்கே சகத்தின் மிக்க
நயம்பெருக்கிப் பகைதவிர்த்து நலிகோய் தீர்த்து
நனிபெறுநல் லின்பமெல்லா நல்கு வானே. (61)

கலிவிருத்தம்.

நல்கு வானருட் டேசிவி நாயகன்
மல்கு கோடையில் வாழ்த்துநர்க் கிப்புவி
ஒல்கு சிந்தை யொழித்துயர் வாக்கறம்
புல்கு பொன்னற் புகழ்சுகம் போகமே. (62)

நேரிசை வெண்பா.

போகமருள் கோட்டாற்றுப் பொற்றேசி கைக்கரவோர்
வேக விரணியனை வீழ்த்திடமான்—மோக
வரிமுகத்தைக் கொள்ளு மறிவுதிப்ப வோமுன்
கரிமுகத்தைக் கொண்டாய் கனிந்து. (63)

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கனியிருக்கக் காய்நுகரக் கருதுநர்போ னுனன்
கழலிருக்க நீயிருக்கக் கவின்கோட்டா றிருக்க

தனியிருக்கு மிருக்கின்றன் தண்ணருளு மிருக்கச்
சார்ந்துபிற காடலைந்து தவித்துழன்று சலித்தே
நனியிறுக்க மாநினது நான்மலர்த்தான் பிடித்தே
னமுவிவிடா திருக்கவரு ணல்குவையோ தெரியேன்
முனிவர்கட்குத் தேவர்கட்கு முத்தர்சித்தர் கட்கு
முத்திதருந் தேசிகளு முனிமுகமுன் னோனே. (64)

முன்னோனே முக்கணனை முத்தொழில்வல் லோனை
முவுலகு நிறைந்தவனை முனிமுகனை யன்பாற்
பின்னோனே மாறுமுகன் பேணுமரு னோனைப்
பெரியமுடின் மேனியன்றன் பிரியமரு மகனைக்
கன்னோன்மை புறுவிலிமுற் காதலனைக் கோடைக்
கணபதியைத் தேசிகளுங் காமதைகோன் னன்னை
நன்னோன்பி னைந்துருகி நாணாந் துதித்துன்
னாடினையேற் பிறந்தபய னாடினையா மனமே. (65)

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்திரங்கல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மனமேவு தேசிவி நாயகன் கோடையென் மங்கையிந்தத்
தினமேய ருந்துக நாளைக் கெவர்கொலென் செய்குவையென்
றனமோடு ரைத்ததை யாய்ந்தில னேயவ ளன்பனொடு
கனலேய ருஞ்சுரஞ் சேர்ந்தேயந் தோபயன் காட்டினளே. (66)

ஆசிரியத்தாழிசை.

காணவுங் கருதவுங் கவின்மொய் கோடையிற்
பேணவும் பிறங்கினன் தேசி யைங்கான்
கோணிடர் குணந்தருங் கரங்கள் கூப்பவே. (67)

விருத்தக்கலித்துறை.

கூப்பாத கைகள் குடிவாக் கிணைத்த கொடுங்கைகணன்
னாப்பாத்தியத்தி னவிலாத நாக்குத் தறிநாக்கெமைக்
காப்பாயென்றும்பர் தொழுந்தேசிகக்கைக் கரியைப்பல
தோப்பாரு கின்றநற்கோட்டாற்றினுண்பர்தொழார் துன்பமே. (68)

தலைவியிரங்கல்.

ஒருபொருண்மேன்முன்றிகேதுவென்னோத்தாழிகை.

துன்பொழியக் கோட்டாற்றுத் தொந்திவயிற் றைந்துகரத்
தென்பெருமா னின்பாவந் தெய்திலனே யெய்துவனேல்
வன்புவிவி வின்றோ வயம்.

அன்னமலி கோட்டாற்றி யானைமுகத் தம்மரன்றான்
பின்னமற வந்தென்னைப் பேணிலனே பேணுதல்போன்
மன்னவனுக் குண்டோ வயம்,

தென்புவிபிற் கோட்டாற்றுத் தேசிகவி நாயகனென்
துன்பிறுக்க வன்பாகத் தோன்றிலனே தோன்றிவந்து
மன்புரக்கி னுமே வயம்.

(69)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வயன்மேவு கஞ்ச மலரேய்ப் தங்கள் வனமுண்மிதிப்ப வச
மோ, கயன்மேவு கண்கள் பொழிரீர் துடைத்துக் கடவெம்மை
திர்க்க வுளரோ, மயன்மேவி யைங்கை வளர்தேசிகேசர் மகிழ்
கோடைவீழி யுடனே, புயன்மேவு கின்ற புனலேவறப்பப் புகை
யார் சுரஞ்சென் மகளே.

(70)

இன்னிசைவெண்பா.

மகம்விளங்குங் கோடை வணிகர்மறு கார்ந்தென்
னகம்விளங்குந் தேசிகனா மத்தி முக மோடு
நகம்விளங்கு மேனியனை நாடுமன்பர் கட்டுச்
சுகம்விளங்குஞ் செய்யுமின்மெய்த் தொண்டு.

(71)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

தொண்டு புரிமினுந் துன்பமெலா நீக்கிடுவான்
தெண்டிரைசூழ் கோட்டாற்றுத் தேசிகவி நாயகனை
யண்டிக்கேட் டைவிட் டகன்று.

(72)

தூது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்றுகுணி லெனக்கொண்டோன் கன்னியர்பன் னிருவர்கடங்
கணவ னாகி, என்றுமிளிர் தேசிகவைங் கரன்கோடைக் கிருங்கடல்

சேர்ந்தேருங் காரோ, ஒன்றுணையிங் கிரக்கின்றே நெனைச்சேர்ந்து
தறந்தகன்ற வொருவே லர்க்குத், தன்முத நம்புகனென் னுயிர்
கொளுமுன் செல்கவெனச் சொல்க வென்றே. (73)

கலி விருத்தம்.

சொல்லின் போடி ததியுமின் கோடையிற்
செல்லின் மிஞ்சருட் டேசிவி நாயக
னல்லின் மிஞ்சு மகவிரு ணீக்கியே
நல்லின் பீசுவ னுசனும் போற்றவே. (74)

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

போற்றுமி னேத்தியின் புகன்மின் புகழ்த்ததி
யாற்றுமி னரற்றுமி னனன்முன் னரக்கென
வுருகுமி னுருகி யுள்ளுமின் விழிநீர்
பெருகநின் ருடுமின் பேணுமி னன்பொடி
வழுத்துமின் வளையுமின் வணங்குமின் பொழிற்கனி
பழுத்திழி யிரதம் பாய்ந்துகா லோடி
வயல்வளை கின்ற வளம்பல வோங்கு
மியல்புறுங் கோட்டாற் திபமுக வைக்கைத்
தேசிவி நாயகன் சேவடி தொழுமி
னாசுறுத் தருட்கதி யருளுவ னறிந்தே. (75)

ஒருபொருண்மேன்முன்றிக்காசிரியத்தாழிசை.

அறிந்துயர் கோட்டாற்றி லெனதத்திமுகத் தோளுன்
மறிந்திடுமுன் னென்முன் வருவானே வந்தாற்
சிறந்தவறு கின்கான் செழிக்குமன மந்தோ.
மன்னுமெழிற் கோட்டாற்றென் மாணுடலங் காடி
தன்னுமுனே யோர்கொம்பன் ருேன்றுவனே தோன்றின்
மின்னுமொரு கொம்பொளிமுன் மேவுமன மந்தோ.
செழிக்குமருட் கோட்டாற்றுத் தேசிவிநா யகனார்
பழிக்குமுனே வருவானே பழிக்குமுனம் வரினே
வழிக்குநியா சூத்துவச மன்னுமன மந்தோ. (76)

தூது.

எண்கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்னமலிந் தன்னும்வயன் மன்னுயர் கோட்டாறு
மணிநகரின் வணிகர்மறு கைங்கரத்தே சிகன்ற
னென்னுடைய துதலெழிலும் விழியெழிலு முலையா
மிணையெழிலு முட்பாச மெனுமெழிலுந் கவர்ந்தே
தன்னிடத்தைந் கைகளினுந் தனிக்கோடந் குசநீர்
தாங்குருடம் பண்ணியம்பா சம்மெனவே கொண்டான்
பின்னமிலா வக்குறிகள் கரிநாடி யவனைப்
பேணிமகிழ் வித்தனமே கூட்டிவரு வாயே. (77)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரும்போ மென்னு மொழிதீர மணிபொன் நிலையாய் வளர்
கோடைக், கரும்போ நிறமு மொழிவலைபை கணவா தேசி விராயக
கான், கரும்போ டறுகம் பைந்தொடையாய் சுமுகா வென்ன
தொழுவருணீ, தரும்போ தன் னி வாய்த்திடுமோ தருவா யன்பு தமிழ்
யேற்கே. (78)

பற்றெடைவெண்பா.

தமியேன் கொடியேன் றளர்ந்தே தரையி
னுமியேனு மன்போ ந்தவார்பாற் சென்று
விமியேக ரைந்துழலும் வீண்டொழிலை யன்னை
தவநிலையி னாடியதன் றந்தையென மேவிச்
சிவவடிவக் காட்சிதந்த தேசிகவோர் கொம்ப
குமுதம் விரிக்குமுத்தங் கூடுமவயற் கோட்டாற்
றமலவைந் கையா யகற்று. (79)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அசன்ற சிந்தை யொடுதையடி மறிவும் பொறையு மருணிறையுஞ்
சகங்க ளெல்லாந் தானென்றுட் டாங்குந் குணமுந் தருவாயே
முருந்த னாந் தொழுவ்கோடை முக்கட் டேசி கைங்கரனே
யிகந்து வேண்டந் குணையன்றி யெனக்கு வேறு திக்கிலையே. (80)

காலம்.

பதினாஞ்சூரீக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திக்கெட்டொ டண்டங்க ளுந்துஞ்சு காலமுந் திங்களும்
 போங்கா லமுந், தினகரனும் விண்மீன்க ளுஞ்சிந்து காலமுந்
 தேவருஞ் சாங்கா லமுந், சக்ருற்ற வுடலனும் பிரமனும் விண்டு
 வுஞ் சண்டனும் போங்கா லமுந், தத்வநிலை யாக முதலவனோ
 டொடுங்கியே தானிற்குமாமாதலால், முக்கற்க ணுயர்தவ முனிக்கு
 ரியதேசிக முன்னவன் கோட்டாற் றினன், முத்திபெறு தற்குரிய
 காலமெக் காலமு மொக்குமென்றும் மற்றவை, பக்கத்த னன்ப
 ரொடு தனிமையாய் நின்றிலகு பதிதரும் பல்கற் பமாம், பலகால
 மாகுமவை யன்றியிலை யென்றுமே பகர்தரு நற்கா லமே. (81)

வஞ்சிப்பா.

காலைத்தெறு கயிறுற்றிடு
 சிலக்கர மினிர் தேசிகப்
 பாலக்கண பதிமாமலர்க்
 கோலக்கழல் குறியைத்தக

நாளும்

வாதிச்சீர் கோடையில் வணங்குநின்
 மேதிமேல் வருமவன் வினைதெறு வானே.

(82)

கட்டளைக்கூலித்துறை.

வானோடு மண்ணும் வழத்துந்தென் கோடையின் வல்லபையா
 மானோடு மண்ணுந் தேசிவிநாயகன் மாணடியைத்
 தேனோடு பாஹங் கலந்தாங்கின் சொல்லிற் றினந்துதிப்போர்
 மீனோடு லாவுறு மேலோரு மேத்த விளங்குவரே. (83)

இன்னிசைவேண்பா.

விளங்குமெழிற் கோட்டாற்றின் மேன்மையிடு நெஞ்சே
 யுளங்குளிரத் தேசிகனா மும்பன்முகத் தோனைக்
 களங்கமன மற்றுரிய கண்மணிவெண் பூதி
 வளங்கொளமெய்க் கொண்டின்று வாழ்த்து. (84)

நேரிசைவேண்பா.

வாளுமம்பு மாசன் வலித்துவிட்டான் கோட்டாற்றென்
நாளுமகிழ் தேசிகவி நாயகனே—நீனென்
கமழ்குழலா டன்னைக் கருக்கிக் கருக்கு
மமளியையுங் காம வனல். (85)

தவம்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனலேய மர்ந்துமுயர் வளியேறு கர்ந்துதுளை யனையேபுகுந்து
மகழார், புனலோடு றைந்துமிருள் வனமேய டைந்துமகி புரி
வார்கள் செய்தவமெலா, மனமேயி சைந்துயிர்கண் மகிழ்வான
லளியோடு வாழ்வார்மு னீடாகுமோ, தனமேவு கோடைவளர்
தேசிகவி நாயகர் தாளோது தனமன்றியே. (86)

ஹே.

தவமாகு மிஃதென்று நுண்ணாசி முனையிலே சார்ந்துநின்றே
செய்யினுஞ், சிவமாகு மிவையென்று பிறவுயிர்க டங்களைத் தேடிப்
புரக்காரெனி, லவமாகு மல்லாது தவமின்லை யாதலா லன்போடு
கோட்டாற்றினி, லவமாக வமர்கின்ற தேசிகவி நாயக னை
அன்று தாணம்புமே. (87)

கொற்றியார்.

நேரிசைவேண்பா.

நம்பன்கு லக்குறியா நாமந் துழாய்வேய்ந்த
கும்பங்கொண் டாடியமால் கொற்றியே—நம்பனருள்
தேசிகவி நாயகனார் சிந்தையென் கோட்டாற்றென்
கூசினையுட் சங்கையுண்டோ கூறு. (88)

அழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கூன்காட்டும் பிறைகாட்டிக் குங்குமச்செந் நிறங்காட்டின்
குலையாவேணி, மான்காட்டும் விழிகாட்டு மதிமுகஞ்செவ் வாய்கு
முதம் வயங்கிக் காட்டிந், தேன்காட்டிஞ் சொல்வலபை திகழ்பா

கங் காட்டுமைங்கை தெரியக் காட்டும், வான்காட்டிற் தண்டனை
கள்வளர்கோடைத் தேசிகமா முகவ னூர்க்கே. (89)

வண்ணக்கலித்துறை.

மாமுக மோடுறு தேசிவி நாயகர் மதியீவார்
காமுக ராதியர் நேசமு ருதுயர் கதிநீடு
சீமுக மாருந லோருற வாயவர் திறமாவாழ்
சூமுக மாவளர் கோடையி லேதுதி புகல்வீரே. (90)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புகலேயென் றுள்ளுனித் தேசிவி நாயகன் பூங்கழலை
பகலேனெ னத்திருக் கோட்டாற்றி லேத்துமுள் ளன்பினர்தாள்
பகலோ டிரவுறப் பன்னாறு மேத்தும் பணியினரை
பிகலேயி லாமலெந் நாளும் புகழ்நீதி மெண்டிசையே. (91)

பிச்சியார்

நேரிசைவெண்பா.

நிசைமுகவன் செல்விகள்கோன் நேசிகவைங் கைய
னிசைமருவுங் கோட்டாற்றி லின்ப—நசையாற்
றலைமழுக்கி வேலெடுத்திச் சார்ந்தபிச்சி யேயின்
கலைமுகத்திற் காண்பொருளென் காட்டு. (92)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காசினியும் விண்ணுமெணக் கடனஞ் சண்ட
கண்ணுதறன் முதன்மகனாங் கவின்கோட் டாற்றுத்
தேசிகவி நாயகனே தென்கோ னீற்றிற்
சீறிவரு வான்கொலென்று சிந்தை சோர்ந்து
கூசியுட னடுநடுங்கிக் குலைந்தே நையுங்
குறைவகற்ற வானென்னுங் குறிப்புற் றுண்ணிப்
பேசினின்றேன் றுயர்வெயின்முன் பணிப்போற் றீர்த்துப்
பெரியவின்பச் சுகமளித்துப் பேணுவாயே. (93)

வேறு.

பேணினுநீ பேணுதே பிரித்திடினு நினது
 பிரசமிழிந் தொழுகுமிதழ் பிறங்குமல ரடியைக
 காணுவது மாற்றுக்கிலேன் கழறுவது மறவேன்
 கருதுவதுந் துறவாதே கடைப்பீடிப்பே னதனான்
 மாணுறுநல் லளிறுகர மதுமழைபெய் துரும
 மலரொடுபல் கனிவழங்கும் வளமுறு கோட்டாற்றிற்
 சேணுறுவா ரிறைஞ்சுவளர் தேசுவிநா யகனே
 சிறியனெனை யன்பிடுனாமி சிந்தைமகிழ்ந் தருளே.

(94)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனை யுடையார்க் கின்பருள் கோடைத் தேசுவி நாயகா
 சிறியேஞ், சந்தத வன்பு நந்தனந் தனக்குத் தண்புனல் பாய்ச்
 சிட வேவா, வந்தனப் பாடல் யாக்கையோ டெடுத்தி வாஹ்வரை
 வைத்திடச் செய்யா, தெந்தம தன்பும் பாடலுஞ் சுகமா யேற்ற
 ணிந்தின்புறத் கிரங்கே.

(95)

கலிவிருத்தம்.

இரந்து ளன்பொ டிறைஞ்சுநர்க் கின்னருள்
 சுரந்து கோடையிற் றாயறு கந்தொடை
 சிரந்து ளங்கருட் டேசுவி நாயகன்
 கரந்தி டாதளிப் பான் கவின் சித்தியே.

(96)

உளர்.

இன்னிசை வெண்பா.

சித்திபுத்தி கோனாகுந் தேசுகவி நாயகனார்
 நித்தியத்தி னென்கு நிறைந்தாலு—நல்வணிகர்
 வர்த்தகத்தால் வாழும் வளநகராக் கோட்டாறே
 புத்தமத்தில் வாழ்கின்ற ஓர்.

(97)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊருசின்ற வுந்துருவை யோர்துவச மாக்கொண்
 டும்பருட னிம்பர்தொழு துய்ந்திடுவா னுன்னிக்

காரிலங்கு முயர்துருமக் கவின்மிகு கோட்டாற்றிற்
 காணவளர் தேசிகவி நாயகன்நன் கழல்கள்
 சீரிலங்கு நால்வகையாஞ் செறிமலரு மறுகுந்
 தேடிமன தோடிடவுந் திகழ்சொன்மலர் நான்காற்
 தாரிலங்கத் தொடுத்தன்பிற் றரவுமறி யாதேன்
 நனக்கருளும் பயனெவனோ சுகத்திலறி யேனே. (98)

கலிநிலைத்துறை.

சுகத்து வெண்கரி தருமருப் பாற்றினிற் றனிமெய்
 நகத்து திக்கையந் தேசிகவி நாயக னலமார்
 மகத்து வப்புகழ் வாயினால் வழுத்தினார் நாளு
 மகத்து ழார்கள்வல் லந்தகாரங்கொளஞ் ஞானம். (99)

நேரிகைவேண்பா.

அஞ்ஞான நீக்கியென்னுள் ளாரந்தனராற் கோட்டாற்று
 மெய்ஞ்ஞான தேசி வி நாயகனா—ரொஞ்ஞானறுஞ்
 சித்தக் கமலத்திற் செவ்வியதந் தாட்கமலந்
 தித்திக்க ஐற்றுமருட் டேன். (100)

[முற்றிற்று.]

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	11	தெனக்கு	தெமக்கு
2	30	சுரணக	சுரணக
5	21	வருதூ	வருதூ
6	30	பனுமதி	னும்பதி
7	17	வள்ள	வள்ள
9	17	சொல்	சொல
10	32	கொல்லோ	கொல்லோ
12	24	ரேசுவோ	ரேசாவோ
14	10	சிகனன	சிகனன்
...	11	தைங்க	தைங்க
...	...	டாற்று	டாற்று
15	10	ரனசுதன்	ரனசுதன்
...	19	யகன்பேர	யகன்பேர
19	17	சென்மக	சென்மக
22	7	மாதலால்	மாமாதலான்
...	15	பாலகண	பாலக்கண
25	2	ரடியைக	ரடியைக்

